

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516207667
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3516207667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovéj a Mgr. Zuzany Holúbkovéj v spore žalobcu: R. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. P. č. XX, zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti právnych úkonov a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30. mája 2022, č.k. 6Csp/12/2016-126, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. a závislom výroku V. o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500109882 zo dňa 8.4.2015 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov Výrokom II. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500109882 zo dňa 8.4.2015 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná. Výrokom III. uložil žalovanému povinnosť poskytnúť žalobcovi 300 eur ako primerané finančné zadostučinenie. Výrokom IV. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom V. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že (i) Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500109882 zo dňa 8.4.2015 je bezúročná a bez poplatkov, (ii) Dohoda o poskytovaní služby uzavretá v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500109882 zo dňa 8.4.2015 je absolútne neplatná, (iii) Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500109882 zo dňa 8.4.2015 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je absolútne neplatná a že (iv) žalovaný je povinný poskytnúť žalobcovi 300 eur ako primerané finančné zadostučinenie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa so zmluvou o revolvingovom úvere zistil, že neobsahuje všetky podstatné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona spôsobuje, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Preto súd prvej inštancie určil, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov.

4. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu aj v časti určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 8.4.2015 je neplatná. Uviedol, že predstavuje zmluvnú podmienku, spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka.

5. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur s poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., súd prvej inštancie najskôr uviedol, že toto ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá.

6. Cieľom finančného zadosťučinenia je podľa súdu prvej inštancie dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Predpokladmi priznania tohto nároku sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

7. Súd prvej inštancie skonštatoval, že právo na ochranu spotrebiteľa si žalobca voči žalovanému úspešne uplatnil, keďže súd týmto rozhodnutím rozhodol o neplatnosti spornej dohody o zrážkach zo mzdy. Týmto je splnená základná podmienka pre úspešné uplatnenie práv žalobcu a základ nároku je tak nepochybne daný.

8. Súd prvej inštancie považoval za primerané rozsahu a povahy porušenia práv žalobcu priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur. Zamestnávateľ žalobcu vykonával pre žalovaného zrážky zo mzdy žalobcu a vo vykonávaní ďalších zrážok by nepochybne pokračoval. Žalobca bol nútený v dôsledku konania žalovaného domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé mu privodiť ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov a iné. Priznaná suma podľa súdu prvej inštancie zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Súd prvej inštancie skonštatoval, že výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel tohto inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi (spotrebiteľovi) a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

9. Vo časti návrhu žalobcu, aby súd určil, že Dohoda o poskytovaní služieb Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500109882 zo dňa 8.4.2015 je neplatná, súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd prvej inštancie upozornil, že určil, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov a takého rozhodnutie subsumuje i účel, ktorý žalobca svojou žalobou v tejto časti sledoval.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti výrokom III. a V. tohto rozsudku sa žalovaný odvolal.

12. Namietal, že rozsudok nie je v časti ukladajúcej povinnosť zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie žalobcovi odôvodnený konkrétnymi a preukázanými okolnosťami, ktoré by odôvodnili sumu 300 eur. Upozornil na § 220 ods. 2 CSP a na záver plynúci z judikatúry, že i keď je výška zadosťučinenia v peniazoch predmetom úvahy súdu, táto úvaha sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. V tejto súvislosti aj odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co91/20122.

13. Napadnutý rozsudok podľa žalovaného neobsahuje označenie žiadnej skutočnosti, ktorá by preukazovala dôvodnosť sumy 300 eur. Uvedená suma je preto podľa názoru žalovaného neprimeraná a jej priznanie nemá oporu vo výsledkoch dokazovania.

14. Žalovaný akcentoval, že súd prvej inštancie nevysvetlil, akou úvahou dospel k tomu, že suma 300 eur je primeranou; rozsudok je v tomto smere nepreskúmateľným a subjektívnym rozhodnutím. V konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by vôbec umožňovali posúdenie, či ide o primeranú sumu konkrétnym okolnostiam.

15. Na tomto základe žalovaný žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 300 eur zamietne a súčasne rozhodne o pomernej náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie. Tiež si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

16. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca.

17. S odvolaním sa nestotožnil. Žalobca uviedol, že samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Súdu preto nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Jediným predpokladom je porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými zákonmi. Dodal, že výška primeraného finančného zadostučinenia je plne na posúdení súdu. Preto žalobca žiadal odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozsudku v napadnutom rozsahu a o priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

18. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti, t.j. vo výroku III., a v závislom výroku V. o trovách konania, potvrdiť.

19. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a IV. napadnutý nebol, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

20. Žalovaný v odvolaní namietal výšku priznaného primeraného finančného zadostučinenia žalobcovi. Tú súd prvej inštancie stanovil na 300 eur. Podľa žalovaného nie je preskúmateľné, na základe akých skutočností a na základe akej úvahy súd prvej inštancie stanovil práve túto výšku primeraného finančného zadostučinenia.

21. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia, Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 1 Cdo 61/2019, skonštatoval, že „pokiaľ ide o rozsah finančného zadostučinenia, [zákonodarcu] neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadostučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadostučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadostučinenia“.

22. Odvolací súd nezdieľa názor žalovaného o nepreskúmateľnosti stanovenej výšky primeraného finančného zadostučinenia súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie ozrejmlil, ktoré skutočnosti považoval za relevantné pre stanovenie konkrétnej výšky primeraného finančného zadostučinenia (bod 33. napadnutého rozsudku). Konkrétne považoval za podstatné to, že:

(i) zamestnávateľ žalobcu vykonával zrážky zo mzdy, v ktorých by nepochybne pokračoval,

(ii) žalobca bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života a je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov, a

(iii) priznané primerané finančné zadostučinenie predstavuje satisfakciu pre žalobcu (spotrebiteľa) a súčasne odradí žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

23. Tieto skutočnosti však žalovaný odvolaním nijako nespochybňuje. K vyššie uvedeným skutočnostiam možno len doplniť, že zamestnávateľ žalobcu v priebehu februára až júna 2016 vrazil zo mzdy žalobcu 1.542,62 eur (č.l. 18), teda sumu vyššiu, než bola istina úveru poskytnutého žalobcovi (1.500 eur), ktorý bol súdom určený za bezúročný a bez poplatkov. Je potom správny záver súdu prvej inštancie, že nebyť aktivity žalobcu, ktorý bol nútený domáhať sa svojich práv súdnou cestou, zrážky zo mzdy na základe neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy by nepochybne pokračovali, a to aj za stavu, že úver

bol bezúročný a bez poplatkov a istinu úver žalobca splatil. Žalovaný tak napriek svojmu nezákonnému postupu pokračoval vo vymáhaní sumy, na ktorú už podľa zákona nemal nárok. Uvedené porušovanie práv spotrebiteľa dodávateľom preto nemôže zostať bez odozvy.

24. Preto sa aj odvolací súd stotožňuje s výškou priznaného finančného zadosťučinenia žalobcovi. Takto stanovené primerané finančné zadosťučinenie, ako to správne uviedol súd prvej inštancie, predstavuje pre žalobcu primeranú satisfakciu za diskomfort, ktorý musel v súvislosti s uplatnením svojich práv podstúpiť, a zároveň odradí žalovaného od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov. Táto suma je navyše aj adekvátne voči dodávateľovi, a to vzhľadom na výšku poskytnutej istiny úveru. Netreba pritom opomínať, že primerané finančné zadosťučinenie nemôže byť pre dodávateľa príliš mierne (slovami zákona musí byť „primerané“), keďže to by mohlo dodávateľa zvädzať k záveru, že napokon porušovanie práv spotrebiteľa sa mu beztak „oplatí“.

25. Súd prvej inštancie preto rozhodol vecne správne. To je dôvodom na potvrdenie rozsudku v napadnutej časti, t.j. vo výroku III., a v závislom výroku V. o trovách konania odvolacím súdom (§ 387 ods. 1 CSP).

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).